

Muzica - artă sau binecuvântare

„Este printre voi vreunul cu inima bună? Să cânte cântări de laudă.”
(Iacov 5:13)

Cuvântul lui Dumnezeu operează cu principii, fapt ce a dat valoare incomensurabilă Sfințelor Scripturi făcând-o mereu actuală indiferent de perioada istorică căreia i se adresează!

Exprimarea laudei este o poruncă a lui Dumnezeu regăsită în nenumărate pasaje biblice, cu precădere în cartea Psalmilor: „*lăudați pe Domnul... cântați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui*” (Psalmul 149:1). Sintagma „*laudele Lui*” implică faptul că nu orice muzică este spre lauda lui Dumnezeu, de aceea, adevărații artiști creștini trebuie să se raporteze permanent la acea muzică ce aduce zidire spirituală.

MUZICA ESTE UN LIMBAJ, STILUL REPREZINTĂ MODUL DE UTILIZARE AL ACESTUIA

Stilul este un mod de expresie, un tip de prezentare. Stilul, în muzică, poate fi folosit pentru a denota caracteristica muzicală a unui compozitor, a unei perioade, a unei arii geografice, sau a unei comunități. Stilul, într-o încercare de definire cât mai succintă și generală, ar desemna modalitatea specifică de utilizare a unui limbaj.

Stilurile muzicale abordate în bisericile penticostale din România sunt similare în mare măsură celor prezente în muzica laică: stilul clasic, folk, muzică populară, muzică ușoară și stiluri muzicale din alte culturi precum: gospel, country, cântări compuse în stil modern etc, singurele controverse majore fiind legate de stilurile contemporane precum rock, rap etc. prezente în unele cântece cu text creștin.

Unii consideră că acestea, la fel ca oricare alt stil muzical, pot fi folosite pentru a-l lăuda pe Dumnezeu, alții considerând, dimpotrivă, că această muzică este prin însăși natura sa pervertită.

Se observă o tendință, mai ales în rândul unor tineri, de a prelua stilurile muzicii specifice generației actuale: pop, rock, soft-rock, rap, unele cu un ritm echilibrat, altele chiar agresive prin instrumentație, ritm și intensitate.

Influențele stilistice de asemenea diferă funcție de zona geografică luată în discuție. Astfel, în zonele rurale sau chiar în unele zone urbane, acolo unde congregațiile sunt alcătuite în special din oameni mai în vârstă, obișnuiți cu un anumit stil muzical, predomină stilul muzicii clasice sau populare, instrumentele de percuție fiind interzise categoric. Spre deosebire de acestea, în bisericile din mediul urban, respectiv în acele biserici unde participanții la serviciile divine sunt în general tineri, stilurile muzicale abordate sunt variate, fiind preferate cele moderne, iar instrumentele electronice sunt folosite pe scară largă împreună cu cele de percuție. Toate aceste influențe stilistice au fost condiționate de factori istorici, sociali și geografici.

SOLI DEO GLORIA!

Muzica religioasă a fost supusă dintotdeauna diferitelor influențe interculturale. Aceste influențe au avut uneori un impact pozitiv, în sensul progresului diferitelor stiluri muzicale care încântă coardele sensibile ale sufletului, alteori a avut un impact negativ, degenerând în stiluri grotești. Acest tipar al influențelor inter-culturale a existat dintotdeauna și poate fi găsit încă din perioada antică, epocă ce a coincis cu perioada scrierii Sfințelor Scripturi, până astăzi.

Cântecele religioase care sunt expresia devoțiunii, au un conținut

specific, chiar dacă din punct de vedere muzical folosesc adeseori aceleași elemente de limbaj: melodie, ritm, armonie. Aceste elemente, sau ar putea fi numite și unelte pot fi folosite constructiv sau distructiv.

Cuvântul lui Dumnezeu ne relatează un episod în care lucrurile închinare Casei Domnului n-au mai fost folosite pentru slujbele sfinte ci pentru zeități păgâne. „*Căci nelegiuirea aceea de Atalia și fiii ei au pustiit Casa lui Dumnezeu, și au întrebuițat în slujba Baalilor toate lucrurile închinare Casei Domnului.*” (2 Cronici 24:7) Tot astfel, când muzica nu are unicul scop declarat așa cum spunea marele Bach „*Soli Deo Gloria*” - numai pentru gloria Domnului, (Johann Sebastian Bach a adăugat inițialele S.D.G. la finalul fiecăreia dintre partiturile cantatelor lui. Acestea aveau semnificația devotamentului profund pentru Dumnezeu și dorința lui de a-I sluji prin muzică) aceste elemente de

CUPRINS

Muzica este un limbaj, stilul reprezintă modul de utilizare al acestuia.

Da, muzicii subordonate principiilor Sfințelor Scripturi

Criteriile de evaluare ale interpreților

Atitudinea interpretului în închinare

Încurajarea și aprecierea pentru cei ce slujesc prin cântare

Nu, muzicii care ignoră principiile biblice

Disfuncționalități în cadrul slujirii prin laudă.

limbaj muzical nu mai sunt folosite constructiv, ci distructiv. Așa se explică reacția de respingere a unor comunități față de muzica excesiv de ritmică, care duce adeseori la asocieri cu pornirile firești, (dansul) și nu cu porniri evlavioase care să zidească sufletește, sau cu intensitatea mult prea mare a instrumentelor, care uneori acoperă mesajul cântării, care este vital, muzica fiind doar ambalajul care poartă acest mesaj. În muzică, melodia și textul sunt, în cele din urmă, inseparabile.